

uiten hetwelk mij bekreep, toen ik op de film zag, hoe enkele inboorlingen van de Kurische Nehrung zich schuldig maakten aan langdurig sarren van een armen zeehond welke in hun handen gevallen was, en hoe ik hierbij hoorde, dat Prof. Dr. Thienemann min of meer vergoelijkend sprak over dit soort menschen, welke uiting gaven aan hun wraakgevoel tegen den algemeen verfoeiden „vischdief”.

Het is niet tegen het *vertoonen* van een dergel. film dat ik gekant ben; men kan laten zien: een oorlogsfilm, een koppensnellerij, palingtrekkerij, enz. Had de Prof. ons niet zoo leukweg uitleg gegeven van laffe dierenmishandeling, doch ons verteld, dat er pogingen worden aangewend, om de nog primitieve bevolking van de Kurische Nehrung een weinig te beschaven, hun meer liefde en eerbied in te prenten voor onze medeschepselen, zoo zou onze ergernis terstond verdwenen zijn.

Even later toonde de film ons de manier waarop telken jare groote hoeveelheden kraaien worden afgemaakt. De inboorlingen bijten dezen dieren n.l. den schedel in. Nogmaals, er is niets tegen, dit op het doek te laten zien, maar het is grof en lomp ons te willen wijsmaken, dat zoo iets eigenlijk niet zoo erg is, ja zelfs dat een dier, op dergel. wijze gedood, spoedig aan zijn einde komt! Dit is zeer zakelijk geredeneerd, maar neemt niet weg, dat het beestachtig ongevoelig en onmenschelijk is, zoo te handelen. Het is beschamend voor de mensheid dat er wezens bestaan, welke hun tanden *kunnen* zetten in het kopje van een levenden vogel en dit dan verbrijzelen met hun kauwapparaat! Het was grof van Prof. Dr. J. Thienemann, dat hij verzuimde deze opmerking te maken en slechts aankwam met zijn „practisch” inzicht van staal. Wat is de waarde van wetenschap, zonder als achtergrond liefde en wijsheid!

Daar ik, toen de film en toelichting door Prof. Dr. Th. zoover gevorderd waren, genoeg kreeg van dit soort „practische” natuurliefde, verliet ik de zaal.

De drie Vereenigingen voor welke Prof. Dr. J. Thienemann sprak, hebben het verheven doel, aan te kweken: liefde voor de Natuurstudie en te beschermen de werken der Natuur. Het komt mij voor dat een propaganda, welke eenzijdig praktisch wetenschappelijk is, en geen recht doet wedervaren aan de beste eigenschap van het menschelijk gemoed, n.l. hartelijke liefde en het vermogen te kunnen meevoelen in lief en leed met onze medeschepselen, half werk verricht, ja, zelfs afstootend werken kan. Vandaar dit protest.

HERBERT VAN DER POLL.

Zuid-Europeesche Kanarie. — Kan het zijn, dat ik reeds het vorige jaar in Twente (Goor) de Europeesche Kanarie heb gezien. Eerst meende ik dat het een Sijsje was, die in grooten getale altijd op de vruchten van onze elzen afkomen, maar bij het opvliegen leek de vogel haast zoo geel als een wielewaal. Daar ik echter niet wist van de Z. E. Kanarie schonk ik er verder geen aandacht aan, meenende dat het een ontsnapte „tamme” was. Arnhem, 12 Maart 1927.

H. C. G. C.

Een paar merkwaardige strandvondsten. — Reeds lang geleden, in Augustus 1921, vond ik een half uurtje bezuiden Kijkduin een groot stuk blauwgrijs, kalkhoudend veen met duidelijke skeletten van zeesterren (*Ast. rubens?*), schelpfragmenten (*Mont. bidentata?*) en bladresten. Ik heb naderhand nog vele veenbonken onderzocht en stukgeslagen, doch heb er zulke overblijfselen nooit weer in gevonden. Het veen is blijkbaar in zout water afgezet en niet afkomstig van de veenbanken daar ter plaatse, op het strand. De aanwezigheid van verscheidene gaten van boormossels. wijzen m.i. op een meer verwijderde herkomst.

Een jaar later vond ik, weer bij Kijkduin, iets dergelijks: Een harde massa, bestaande uit grof zand met talrijke schelpen en schelpresten (*Spis. subtruncata*) vast aaneengekit door een op pyriet gelijkend mineraal, die deed denken aan een stuk van het wegdek van een geasfalteerd fietspad. Het zand bestaat uit tot 2 mm. groote, sterk afgeslepen, veelal waterheldere kwartskorrels. Het Pyriet(?) is zeer fijn op de zandkorrels en schelpen afgezet; duidelijke kristalvlakken zijn niet zichtbaar. Ik meen me te herinneren, dat ik zulke stukken later nog enkele malen heb gevonden.

Daar ik dergelijke vondsten nooit beschreven zag, leek het me wel de moeite waard ze even te vermelden. Kan iemand hierover misschien inlichtingen geven?

Vlaardingen, 1/3 '27.

P. HUMMELINCK.